

O ÎNDATORIRE DE ONOARE: PREGĂTIREA COPIILOR PENTRU MUNCĂ ȘI VIAȚĂ

Încă din curte auzim cîntecul metalic al strungului, zornăitul pinzelor de bomfaiet, loviturile de ciocan: în încăperile cercurilor de karting de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Mureș se lucrează. Se lucrează intens. Intrăm într-un adevărat arsenal de construcții. Un bărbat cu ochi albaștri, cu părul căzut pe frunte, în halat, dirijează formația „meșterilor”, copii pînă la 15-16 ani, unii parcă mai rășăriți. ● De fapt, ce faceți, tovarășe profesor Augustin Pop? ● „Ce să facem? Construim!” Deschide larg brațele, vrînd parcă să spună: „Asta-i universul nostru, aceasta e munca noastră de fiecare zi. Construiești karturi — mici bolizi pe patru roți — la bordul cărora, de o bună bucată de vreme, sute de tineri din orașul de pe Mureș deprind abecedarul tehnicii, în general, și al automobilismului în special. Îi urmărim pe constructorii la lucru. Sint mînjii de ulei — și sint mindri, pentru că asta înseamnă că muncesc — preocupăți fiecare de operația lui, vorbind într-un limbaj propriu: „Merg de 17”, „Merg de 17” — răspunde coechipierul, căutînd în trusă cheia cerută, ca un ajutor de chirurg la efectuarea unei operații.

Profesorul Augustin Pop ne vorbește despre cei peste 250 de copii care calcă pragul cercului, ne vorbește despre talentele descoperite de el în cei peste 10 ani de cînd lucrează aici, ne descrie împlinirile unor copii care au trecut pe aici și care acum sint „oameni cume-serie în mină, serioși, specialiști de-și face cîntă să spui cuiva că au fost elevii tăi. Cu copiii aceștia, pe care-i vedeți, am realizat 5 tipuri de karturi, proiectate special pentru ei, inclusiv motoarele. Nu vă puteți imagina ce sint în stare acești copii...” Cercetăm cîteva mașini. Soluțiile tehnice adoptate, execuția, totul dovedește că prof. Pop și elevii săi și-au rodă mințile și priceperea în multe ore de muncă. În însoțim la „vîchit” — parcul de agrement al mureșenilor. Și elevii Ionel Rîtea și Claudiu

Pop ne oferă o adevărată demonstrație de virtuozitate în pilotaj. ● „Să nu ne socotiți lipsiți de modestie — intervine profesorul — băieții sint foarte buni. Claudiu, de pildă, are în palmares nu mai puțin de 51 de diplome cîștigate în competiții locale și republicane organizate sub genericul „Dacia-dei”. Dealtfel, el și Ionel Rîtea au ocupat anul acesta locul I pe țară în finala „Cupei U.T.C.” la karting, în categoria lor de vîrstă.”

Peste 250 de copii deprind abecedarul tehnicii la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Tg. Mureș. Acum, în zilele de vacanță, ei își petrec timpul liber în atelier, meșterind la mașini, ori pe pistele de concurs, desăvîșindu-și măiestria. Conducerea „Casei” acordă un sprijin deosebit acestei activități, îndeplinindu-și o îndatorire de onoare: aceea de a contribui la pregătirea tineretului pentru muncă și viață, pentru apărarea patriei.

Viorel TONCEANU

Despre primăria din Ieșelnița, comună în Mehedinți, am auzit vorbindu-se nu numai în județul ei, ci și într-o așezare învecinată, la Tg. Cărbunest, în Gorj. „O femeie-primar care a mutat comuna, cu oameni cu tot, din vechiul vad al Dunării, cîteva kilometri mai la deal. Apoi a luat totul de la început; s-au construit locuințe, grădiniță și școală, dispensar și creșă, casă de cultură, acum se înalță un stadion!”

„Povestea cu mutatul comunei, care s-a petrecut cu un deceniu în urmă, are ceva senzational în sine (lingă cele 23 de case care au rămas în picioare, aflate în vechia vatră, s-au adăugat, în cîteva ani, peste 700!), dar fapta a fost temeinic sîndită. Din nevoia de a se crea, prin forța apei, noi surse de energie, Dunării i-a fost corectată albia, unele așezări au dispărut — chiar și orașe, cum a fost Orșova vechie —, cîteva dintre ele s-au reînălțat pe alte amplasamente. Ieșelnița s-a ridicat și ea, mai la deal, rămînd, totuși, în hotar cu marele fluviu.

Primăria Ana Brăncoveanu, femeie energică, fostă muncitoare textilistă la Orșova, are merite deosebite în construirea noii așezări mehedințene, dar, cum ține să remarcă, „greul l-a dus obște, toți oamenii aceștia minunați pe care îi vedeți. Prin munca lor, prin hărnicia lor s-a ridicat noua comună...”

Nu știu cum arăta altădată Ieșelnița, dar ceea ce și se în-

fățșează astăzi îți încîntă privirile. Case trainice, spațioase, construite și împodobite după tipicul locurilor; grădinițe și școli, toate dispunînd de spații aferente pentru joacă, pentru mișcarea copiilor; dispensar și creșă; cîmin cultural. Și acum, iată, un stadion. Mai face primăria o subliniere: „Trebuie să te gîndești la toate, să faci să pulseze tot mai puternic viața celor peste 3000 de suflete ale comunei, număr dublu față de anul reînălțării Ieșelniței, care, în deceniul următor, aspiră la statutul de oraș. Iar un viitor oraș trebuie să aibă nu numai un lăcaș pentru desfătarea sufletului, ci și altul pentru dezvoltarea armonioasă a trupului. De aici, din constiința realității că și sportul contribuie la înfrumusețarea vieții oamenilor, gîndul nostru, continuat de fapte, de a avea o bază sportivă, deocamdată în aer liber. După aceea, vom mai vedea...”

Proiectele se înscriu firesc în viața celor de acolo. După ce au cunoscut frumoase succese la Festivalul național „Cîntarea României” (primul loc pe județ cu o formație vocală bărbătească și printre frunțile la faza interjudețeană cu grupurile de dansuri și corul mixt), acum cei din Ieșelnița doresc să se afirme și prin sport. Începutul a și fost făcut. Duminicile culturale-sportive reprezintă, de mult, o realitate, tinerii din Ieșelnița se întrec — în „Dacia” — cu

cei din așezările situate în Șura Cazanelor — din Ogradena și Dubova, din Plăsești și Svinia, sint organizate întîlniri chiar cu tineri din Iugoslavia prietenă. Primarul din Topolonia tocmai sosise pentru a perfectă o apropiată reîntîlnire bilaterală, cel din Techia era așteptat și el în zilele următoare. Ana Brăncoveanu vrea să meargă mai departe: „Cu copiii care învață la școala din comună, cu tinerii care locuiesc în Ieșelnița și muncesc în diferite întreprinderi din Orșova sau din împrejurimi vom organiza un viitor club; deocamdată avem doar asociație sportivă, se cheamă Autobuzul, președintele ei fiind inginerul Filip Erimescu, unul dintre coautorii proiectului stadionului. Cu ajutorul său, al profesorului de sport Iosif Vlăduceanu, al multor altor sufletești, dorim să fim prezenți în campionatele județene, la fotbal, volei, handbal, șah și tenis de masă, să ne rămîna nimeni în afara întrecerilor „Dacia-dei”, în afara activității de mișcare. Cam acestea sint proiectele, gîndurile noastre. Vă asigurăm că le veți vedea împlinite!”

Și vor fi, de bună seamă, pentru că primăria din Ieșelnița, femeie energică, cum am subliniat, are în jurul ei oameni care îi seamănă, săritori la treabă, gata să dea viață tuturor inițiativelor, fie ele cît de îndrăznețe.

Tiberiu STAMA

5000 DE KILOMETRI PE BICICLEȚĂ

Autorii acestei performanțe cicloturistice — un strungar din Birsești și un student din Petroșani

Îi cunoaște bine toată redacția. Ne vizitează cu regularitate o dată pe an, spre sfîrșitul verii, aducîndu-ne la cunoștință, modest, o nouă ispravă cicloturistică. „Am fost pe bicicletă, de la noi, din Tg. Jiu, pînă la Mangalia. Acum, în drum spre casă, am trecut și pe la dumneavoastră”; „De astă dată am plecat prin Valea Jiului, am ajuns la Cluj-Napoca, am trecut la Iași, am coborît toată Moldova și mergem acasă”; „Cu încă trei muncitori, bineînțeles tot pe bicicletă, am fost în Bulgaria, la Plevna, unde am depus flori la Monumentul eroilor români din războiul pentru independență”. Zilele trecute a apărut din nou. Ca de obicei îmbrăcat sport, cu o sepuță de ciclist în virful capului, cu ochi luminoși. „Știți ce am făcut în

vara aceasta? Turul unor țări socialiste”.

Temerarul cicloturist este Gheorghe Adam, strungar la Combinatul de lianți și asbociment din Birsești-Gorj, azi în vîrstă de 43 de ani. A prins gustul excursiilor pe bicicletă și, după cum ne spune, de cum vine primăvara, încep gîndurile, planurile și, firesc, antrenamentele pentru o nouă excursie. Nu are un tovarăș permanent de drum, așa că de fiecare dată („e cam greu să te ții de așa ceva”) are un alt partener. În acest an, de pildă, a mers cu Ion Popescu, student la Facultatea de topografie din cadrul Institutului de Mine din Petroșani, un tînr de 24 de ani. La ales ca tovarăș de drum intrucît este un campion al „Dacia-dei” la ciclism. Cei doi cicloturiști

ne-au relatat că au parcurs circa 5000 de km pe bicicletă (prin Ungaria, Cehoslovacia, Polonia și R.D. Germană), călătoria durînd aproape 30 de zile, pe perioada concediului de odihnă, respectiv a vacanței de vară a studenților. Traseul? Tg. Jiu — Arad — Budapesta — Bratislava — Brno — Praga — Leipzig — Berlin — Frankfurt pe Oder — Poznan — Varșovia — Budapesta — Arad — Tg. Jiu. Ca o dovadă a faptului că au efectuat acest drum, un „carnet de bord” cu stampile și rînduri încurajatoare, de la ambasadele române din țările prin care au trecut.

„În general am mers ziua, noaptea odihnindu-ne în corăurile pe care le aveam cu noi”; „Avem biciclete echipate cu instalație de lumină, așa că putem circula și după lăsa-

rea serii”; „Nu poți pleca în un astfel de drum fără antrenament. Altfel, după 40-50 km ai cădea epuizat. Noi am făcut circa două luni antrenamente înainte de plecare”; „Ne-am mai și plouat, în unele zile a fost foarte cald, dar eram pregătiți și știam ce avem de făcut pentru a trece peste asemenea piedici”; „N-am avut doar drumuri drepte, de șes. Am străbătut adesea zone muntoase. De pildă, am traversat munții Tatra”; „Fără îndoială vom fi în continuare — ca și pînă acum, dealtfel — animatorii acțiunilor cicloturistice ce se vor organiza în cadrul „Dacia-dei” în județele noastre”. „Era în jurul orei 18. Cerul era înnoirat, se făcuse destul de frig. Cei doi au încălecat pe biciclete și au plecat ca într-o simplă plimbare, înapoi, spre Tg. Jiu și Petroșani. „O luăm pe la Alexandria, ne-a spus Adam, făcîndu-ne cu mîna. Șoseaua e mai puțin aglomerată...”

Modesto FERRARINI

ÎN OBIECTIV — BAZELE SPORTIVE BUCUREȘTENE

(Urmare din pag. 1)

există peste tot o planificare riguroasă pe ore, zile și pe unități de performanță, iar acolo unde aceasta există nu este îndeajuns urmărită.

Ne exprimăm convingerea că raidul nostru va găsi ecoul cuvenit, acolo unde lucrurile nu merg așa cum trebuie luîndu-se măsuri menite să ducă la folosirea cit mai intensivă și mai cu eficiență a terenurilor de sport.

CAMPIONII DE AZI ȘI „SCHIMBUL DE MIINE”

Deși multe dintre secțiile clubului Dinamo și-au încheiat etapa competițională de vîrf, numeroși sportivi dinamoviști făcînd parte din delegația României participă la Jocurile Olimpice de la Moscova, sălile și terenurile din parcul sportiv Dinamo cunoscut în continuare o activitate intensă. Pe boxerii Valentin Silaghi, Simion Cuțov, Titu Cercel, Teodor Pirjol și ceilalți, după terminarea antrenamentului în noua și frumoasă lor sală, i-am întîlnit alergînd pe aleile parcului, pentru a-și îmbunătăți pregătirea fizică.

Pe stadionul central de fotbal, divizionara A, care a luat un start bun în actuala ediție a campionatului, se afla în plină sedință de pregătire, iar pe pista de atletism elevii antrenorilor Toma Petrescu și Constantin Bădoi în majoritate copii și juniori mici, se străduiau să-și însușească tehnica alergărilor și a săriturilor.

La terenul de handbal, echipa de seniori fiind angrenată în partidele cu formația Dynamo Berlin, l-am întîlnit pe fostul internațional Ghiză Licu împărțînd din tainele acestui sport unui grup de peste 25 de juniori. Sala de lupte era ocupată de tinerii antrenați de Alexandru Ruszi, iar în cea de gimnastică Emilia Liță și Florian Stăfănescu pregăteau „schimbul de miine” al gimnasticii feminine, în timp ce peste 20 de copii, decizi să-l urmeze pe Dan Grecu, se pregăteau sub îndrumarea antrenorilor Constantin Petrescu și Valeriu Florea. Animație am întîlnit și pe terenurile de fotbal, unde grupele de copii și juniori ale antrenorilor Gheorghe Timar și Iosif Varga deprindeau tainele unuia dintre cele mai îndrăgite sporturi de la noi. Anisoara Matei, Teodor Tașcă, Gabriel Cristache, supravegheați și îndrumați de antrenorul merit Ștefan Petrescu, perforau mereu țintele, căutînd să obțină cît mai mulți „decari”. La fel și elevii antrenorului Eni Drăgan. Într-un cuvînt, pe toate bazele parcului sportiv Dinamo am întîlnit o activitate normală pentru un puternic club de performanță, cum este cel din șoseaua Ștefan cel Mare.

...ZI OBIȘNUITĂ DE LUCRU

Miercuri, 27 august, ora 10.50. În dreptul porții de acces în frumosul Parc sportiv „Progresul”, un cetățean cu un băiețel de mină se interesează cum poate să-și înscrie copilul la secția de tenis de

masă a clubului. Cetățeanul se numește Vasile Nicolae și este maestru la întreprinderea de utilaje pentru cercetare. Copilul, Laurențiu, are 9 ani și jumătate, este bine dezvoltat și are o privire iscoditoare. Sava Becic, unul dintre metodiștii clubului, îi invită pe cei doi să-l urmeze. În sala de tenis sint cinci mese, toate ocupate. Antrenamentele sint în toi. În timp ce antrenorul Emil Iacobi completează datele personale ale viitorului său elev, privim activitatea din sală. La una din mese, maestra emerită a sportului Maria Alexandru parează loviturile trimise pe stînga și pe dreapta de partenerul ei Sorin Claudiu. La celelalte mese se antrenează patru perechi de juniori, iar alții, pe margine, își așteaptă rîndul...

Aceeași activitate intensă aveam să întîlnim în continuare pe terenurile și în sălile de sport ale parcului Progresul. În sala de scrimă, floretistii, în asalturi continue, pregăteau noul sezon. Pe unul din terenurile de tenis, Cristian Moroșan o speranță a clubului Progresul, recent învingător în campionatul național de juniori de la Cîmpina, schimba mingi „tari” cu Daniel Frunză. Unul dintre terenurile cu zgură roșie era ocupat de handbaliste antrenorilor Aurelia și Vasile Mărgulescu. În plin antrenament i-am găsit și pe luptători, pe aruncători de greutate ai lui Nicolae Gurău, pe baschetbaliste pregătite cu sîrg de Dorin Leabu.

... Zi obișnuită de lucru la Progresul.

PLANIFICAREA DIN BIROU CORESPUNDE CU REALITATEA

O dimineață petrecută la clubul Rapid București ne-a relevat că există o concordanță fidelă între programul de antrenamente aflat la președintele Liviu Mihăilescu și realitatea de pe terenurile sportive. La bazinul de înot, antrenorii C. Vasiliu și C. Rusu lucrau cu 16 seniori și 8 juniori, reușii în sedință de pregătire comună, în ideea de promovare viitoare la echipa mare să se facă fără sincope; la sala de haltere, 3 antrenori, V. Leifer, Gh. Gospodinov și Gh. Mănăilescu, aveau să se afle timp de 8 ore la dispoziția începătorilor, juniorilor și grupelor de performanță; luptătorii de la greco-romane, sub conducerea lui Simion Popescu, au efectuat o sedință tehnică în noua sală, foarte spațioasă, iar cei de la „libere” s-au transformat în fotbaliști, pe terenul de baschet din aer liber, intrucît au avut în program un antrenament cu tentă fizică generală accentuată; în fine, pe nou amenajata suprafață de bitum, Natalia Alexandrescu continua cu handbaliste sale junioare, aflate în vacanță, la ora 13, un antrenament ce trebuia să se încheie la... ora 12. Din cauza reparațiilor de la sala mare de jocuri și de la terenul de fotbal, voleibalistii, baschetbaliste, fotbaliștii și atleții (cu excepția începătoarelor conduse de Virginia Ioan) și-au făcut antrenamentele pe alte baze bucureștene.

Și o observație critică. Antrenamentul voleibalistelor junioare s-a terminat cu vreo 10 minute înaintea orei normale

trecute în program. Sigur, nu e mare lucru, dar poate că aceste cîteva minute vor însemna, poate, un punct pierdut într-un meci viitor. Dacă acest punct va fi unul... decisiv?

ȘI PROGRAMUL DE PREGĂTIRE ÎN... CONCEDIU?

Ieri dimineață. Ora 9. Stadionul Republicii. Această bi-juterie sportivă din inima Bucureștiului era scaldată în lumina unui soare care imbia — nu era oare firesc? — la activitate, la antrenamente, acum cît se poate lucra excelent în aer liber. Ne-am așezat în tribună, crezînd că nu vom aștepta mult pînă cînd pe pistă își vor face apariția atleții. Dar, pînă la ora 10.05 nu venise nimeni, ceea ce ne-a îndemnat să încercăm a ne informa asupra programului zilei de 29 august. Șeful bazei, Florin Drăghici — ni s-a spus — este în concediu. Îi ținea locul Dumitru Șolea. Cînd, în sfîrșit, l-am găsit pe acesta, ne-am bucurat crezînd că vom afla, cel puțin din vreun program, cam ce activități ar fi trebuit să aibă loc. Destul de vag, acesta ne-a spus: „Probabil pînă la prînz vor veni atleții de la Steaua, de la Dinamo sau de la Metalul. Dar nu știm sigur pentru că joi după-amiază ar fi trebuit de asemenea, să vină atleții la antrenament, dar nu s-a prezentat nimeni”.

Raid realizat de Ion GAVRILESCU, Gheorghe ȘTEFĂNESCU, T. RADU și Mihai TRANCA